

gaar Lovforslaget videre til anden Behandling. Det er Tingets Flertal, som bestemmer, om det ene eller det andet skal ske. Skal der ske noget tredie, vil det ogsaa være Flertallet i Tinget, der stiller Forslag og træffer Bestemmelse derom; det kan kun paahvile dette. Vi har ikke faaet Flertal her i Tinget ved de sidste Valg, og vi kan derfor for Tiden ikke sige, hvordan den Slags Ting skal foregaa; det maa vi overlade til dem, der har Magten her.

Brorsen: Der blev for kort Tid siden fremsat en Udtalelse om hele dette Spørgsmaal tvungen Voldgift af det ærede Medlem Hr. Heilesen, der ogsaa ved tidligere Udtalelser i høj Grad har vist, at han interesserer sig for dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte nu her med Hensyn til den nuværende Kampsituation mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, at man absolut maatte forvente, at de af en Voldgiftsdomstol afsagte Domme vilde blive efterkommet. Det forekommer mig imidlertid, at dette Ord „forvente“ er mindre heldigt valgt; det forekommer mig, at i et Øjeblik, hvor vi gik til at vedtage et Lovforslag om Oprettelse af en Voldgiftsdomstol, der skulde afsige en Dom i den nuværende Arbejdsstrid, maatte vi ikke alene forvente, men have Sikkerhed for, at den Dom, der blev afsagt, blev efterkommet; ellers kom Rigsdagen til at staa i en meget vanskelig og kedelig Situation.

Det ærede Medlem drog nogle Sammenligninger, som forekom mig yderst uheldige; den højtærede Indenrigsminister har allerede været inde derpaa. Saaledes henviste det ærede Medlem til, at den faste Voldgiftsrets Domme bliver respekteret baade fra Arbejderen og Arbejdsgiverens Side. Men her er netop Parterne i Striden paa Forhaand gaaet med til at respektere de Domme, der fældes. Endvidere udtalte det ærede Medlem, at vi er inde i en Periode, hvor vi ikke mindst fra Danmarks Side maa ønske, at Strid mellem Nationerne i Fremtiden maa undgaa; og det ærede Medlem tænkte naturligvis i denne Forbindelse paa den internationale Domstol. Det er en given Sag, at Stemningen her i Danmark absolut er for, at vi, hvis der opstaar Konflikt mellem Danmark og andre Magter, i alle Tilfælde vil lade Sagen indanke for den faste internationale Domstol. Men der maa jo en Villiesytring til her fra Staternes Side. Og derfor mener jeg, at ogsaa denne Sammenligning var uheldig. Det ved jeg nemlig, hvad den nuværende Strid mellem

Arbejdere og Arbejdsgivere angaar, at begge Parter med Hensyn til en mulig Voldgift har erklæret, at de maa frabede sig, at man gaar videre end til den nuværende Forligsinstitution.

Jeg har nu for mit Vedkommende ligesom den højtærede Indenrigsminister udtalt mig om Venstres Stilling til det foreliggende Lovforslag. Vore Udtalelser gaar i Hovedsagen ud paa, at vi vil værne og styrke den nuværende Forligsinstitution, som vi har haft gennem en Række af Aar. Man kan naturligvis, som jeg allerede har udtalt, godt tænke sig, at der kunde ske Ændringer i Forligslovgivningen, jeg tror ikke paa det nuværende Tidspunkt, men naar Loven inden alt for længe kommer frem til Revision; og det var vel noget, man kunde drøfte i et Udvalg, naar et Udvalg skal nedsættes om det foreliggende Lovforslag.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Zahle, at Flertallet maa bestemme, om der skal nedsættes et Udvalg eller ikke. Jeg skal ganske oprigtigt sige til det ærede Medlem, at vi har tænkt os fra vor Side, at Sagen skulde henvises til et Udvalg. Det ærede Medlem og hele Rigsdagen kender vort Standpunkt, at vi ikke kan gaa ind paa Hovedprincippet i Forslagsstillernes Forslag, men vi havde tænkt, at under den nuværende vanskelige Situation kunde der maaske alligevel være et og andet at drøfte, og det kunde man bedst gøre i et Udvalg. Vi har derfor, som sagt, tænkt os, at Sagen skulde behandles i et Udvalg. Men er det ærede Medlem — og det forekommer mig, at hans sidste Udtalelser kunde tyde derpaa — ikke saa stærkt interesseret deri, er der naturligvis heller ikke noget til Hinder for, at vi kan afgøre denne Sag uden Udvalg. Saa kan vi ved anden Lejlighed drøfte, hvilke Ændringer der skal ske i Forligsinstitutionen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Zahle): Det ærede Medlem, som nu talte, misforstaar mig, naar han tillægger mig, at det ikke skulde interessere mig at faa Forslaget behandlet i et Udvalg, men det tilkommer det ærede Flertal at foreslaa det, og det tilkommer aldeles ikke den højtærede Indenrigsminister at blande sig i den Sag.

Heilesen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har ikke Ret i, at der ikke skulde være en fuldstændig Parallel mellem de internationale Forhold og de sociale Forhold, der her er Tale om. Forholdet er det